

Az élő és éledező szegedi diákhagyományok Jogászhét

Örök játékos kedvünkől eredő kívánságaink teljesítése, új és új formákkal való kielégítése manapság már nem könnyű feladat. Különösen nem az a mennyi korábban megismosodott szokás, sajátos felfogás közepette, amely egész életünket végigkíséri. Mégis azt mondjuk, hogy éppen ezek az évről-évre meghatározott időpontokban előtérbe kerülő hagyományok teszik igazán színessé minden napjainkat. De mit is jelent a hagyomány?

„Közösségben továbbélő (tudatosan ápol) szokás, ízlet, fel-

pás felvonulással, zeneszerekkel, táncsal, tanárokról elmondott vidám fricskákkal, vagy a miskolci nehéziparisok tömegeket megmozgató, a helyi sajátosságokat is felkutatató és bemutató diákfesztiválja. Az említettekhez jönnek még hozzá azok a szokások rendezvények — bálak, vetélkedők, kolibulik, gólyatáborok —, amelyek mindenütt évről-évre csalogatják a hallgatókat, s más érdeklődőket.

Tradícióban, persze a szegedi egyetemeken, főiskolákon sincs hiány. Az immár élő hagyományok között üdvözölhetjük a József Attila Tudományegyetem két éven-

vetélkedővel, képesek voltak 4—500 főt megmozgató játék megszervezésére. Kezdeményezésük nagy hatását bizonyítja, hogy például nyomán újabb és újabb, később hagyománnyá formálható vetélkedések születtek a természettudományi karon (TTK-s sportnap), a bölcsészeknél (BÖLHE), az orvosegyetemen, sőt a főiskolán is (a Gyere velünk!... — sportnap). Az utóbbiakat egyelőre éledező tradícióknak tekintjük.

Ezzel szemben ugyancsak az élő hagyományok sorában köszönhetjük az Irinyi Napok és a Főiskolai Kollégiumi Napok eseménysorozatát, a Móra Kollégium elsőéveseket fogadó rendezvényeit és a kollégiumi napokat, természetesen a valamennyi intézményünk által rendszeresen megszervezett gólyatáborokat.

Eddig tehát a napjainkban létező vagy formálódó tradíciókról volt szó, azokról, amelyek a korábban végzett hallgatók ötlete nyomán láttak napvilágot, mint egy a szellemi hagyatékunknak tekinthetők. S melyeknek a ma egyetemi polgárai továbbfejlesztő örökösei, illetve azok lehetnek. Először kötelességük tehát megtartani, további elképzelésekkel felfrissíteni a már kialakult szokásokat. Nem kis feladatuk azonban e mellett az új hagyományok megteremtése.

Amikor az intézményekben, a menza kapuján, esetenként az utcákon is plakátok, cikornyás feliratok hirdetnek újabb és újabb vetélkedőt, seregzenét, netán különleges összejövetelt — arra csaknem mindenki odafigyel. Csaknem mindenki, mert sajnos, vannak, akik a diákok rosszindulatú „népbutítását” vélik felfedezni a készülő játékokban, s csupán nagyot legyintenek rá. Szerencsére, ők vannak kevesebben. A többség lelkesen vesz részt az előkészületekben, s azt latolgatja vajon hagyománnyá válik-e kísérletük. Segítségképpen — mert komolyan gondolják — elsősorban nekik szól a megjegyzés: törekedjenek arra, hogy a kitalált játékok ne a pillanatnyi kaja örömeit jelentsék olyan ötletek bevezetésével, mint az autóbussz-eltérítés, szarvasmarhák, lovak összetételése, vagy házalás párnatollakért, kálvácsovékért. Sokkal jobban szolgálnak a diák-szellemi örökség megteremtését néldül a kifejezetten szegedi jellegű, a város történelmét felkutató, vagy a helyi sajátosságokat is feldolgozó feladatok: vagy az összes szegedi egyetemisták, főiskolások közös vetélkedője.

Az ilyen vagy ehhez hasonló módon formálódó tradíciókkal jó pár esztendő után is szép emlékeket őrizhetünk meg a Szegeden eltöltött diákévekről.

SZ. Z.

Minden hallható-látható csinnadratta nélkül folynak az előkészületek a jogászok idei nagy-nagy társasjátékára. Bár a rendezők a versengés tisztasága érdekében továbbra is titkolózni igyekeztek, annyit azonban sikerült megtudnunk, hogy ebben az esztendőben november 18—24. között mérik össze tudásukat, ügyességüket, leleményességüket a jogi kar évfolyamai az immár hagyományosnak számító **Jogászhét** rendezvénysorozatán.

Hosszas győzködés után végül a szervezők megenyhültek, s a sorra kerülő érdekesebb eseményekről is ejtettek néhány szót. E szerint mindjárt az első napon a SZUE-ban tartanak **tömeg-úszóversenyt**, melynek lényege, hogy minél többen végigússzák az 50 méteres távot. Ugyancsak a SZUE lesz a színhelye a **kari vízilabda-bajnokságnak**. Az Ady téren most kivételesen a tantermek helyett a **teniszpályán**, illetve a **ping-pong-asztalok** és a **sakktáblák** mellett találkozhatnak majd az oktatók és a hallgatók. Látványosságot és némi csontzenét ígér a garantáltan teljesen amatőrök meccse — a „bénafoci”.

Az előzetes pontverseny után november 23-án közel ötórás elfoglaltságot jelent majd a **jogászhét** és tanítói számára a már megszervezte híres **Jogász-vetélkedő** az újszegedi Sportcsarnokban. Lesz ott rugby jogász módra, paródia, kukaverseny és egészen különleges lövészverseny. No és természetesen nem hiányozhatnak most sem az **élsportoló vendégek** — várhatóan: **Gergely Gábor**, **Rácz László**, **Szabó Ildikó** — valamint a két kitűnő **riporter-játékező**: **Novotny Zoltán** és **Radnóti László**.

A nagyszabású eseményt, a jogászok hetes ünnepét a szokásos **jogászbál** zárja.

(—y)

Az ötödikes orvostanhallgatók „hajdani kivonulása”

fogás, illetve szellemi örökség”. — ez a meghatározás olvasható róla a Magyar Értelmező Kéziszótárban.

A közösségi szokások létrejöttének az egyetemeken, főiskolák kétségtelenül igen termékeny talajt biztosítanak, elsősorban a mindenre érzékenyen reagáló, a világ dolgait jól ismerő és értő hallgatók jóvoltából. Túl a szegedi felsőoktatási intézmények határain is sok érdekes, csak a diákokra jellemző hagyománnyal találkozhatunk. Hogy csak néhány példát említsünk: Pécsen a Tudományegyetemi Napok (TEN) diáktalálkozóval, egyetemi vásárral, a vádlottak padjára ültetett oktatókkal; a Veszprémi Egyetemi Napok (VEN) éjszakai korteshadjárral; Debrecenben a végző orvosegyetemisták egész napos ballagási ünnepsége színpom-

ként megrendezett karok közötti nagyszabású Vetélkedő Sereg-szemléjét (JATE VESE) a Szegedi Orvostudományi Egyetem TOR-TA-TÚRA elnevezésű, az egész várost felbolygató játékát. (Itt jegyezzük meg: kár, hogy a Tanárképző Főiskolán idáig még nem alakult ki egységes, az intézmény valamennyi hallgatóját, oktatóját gondolkodásra, játékra hívó közösségi szokás!) Természetesen a karok sem kívánnak kimaradni a diákhagyomány-teremtés örömeiből, Legalábbis a JATE-n. Közülük elsősorban a joghallgatókat illeti dicséret: a három éve először megszervezett sportcsarnokbeli vetélkedőjükkel új utat mutattak. Új lehetőségeit a diáktadícióknak, mert a sportjátékokat jól elevegyítették a kizárólag jogi jellegű (úgy is mondhatnánk: szakmai)

„Szendvicstoborzó”-szakestre

Együtt ünnepelve

60 éve, hogy az Országos Munkás és Paraszt Ifjúsági Szövetségének I. kongresszusán a küldöttek megalakították az Országos Munkás és Paraszt Ifjúsági Szövetséget. Ekkor indult útjára a ma 38 millió tagot számláló **Lenini Komszomol**. Hősies munkájukkal példát mutattak az új társadalom létrehozásában, háromszor is kiérdemelték a Lenin-rendet, s nagy nemzetközi tekintélyt vívtak ki maguknak. Ma, szerte a Szovjetunióban nagy emlékeztetőket tartanak a Komszomol-szervezetek a 60 évvel ezelőtti esemény tiszteletére.

Az **Uzgorodi Egyetem Komszomol Bizottságának meghívására a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola KISZ-szervezetének 5 fős delegációja részt vett az uzgorodi ünnepségsorozatban**. Utunk már Ceglédén kalandosan indult, — meséli **Kozmárné Herpai Mária** IV. éves magyar—orosz szakos hallgató — hisz a nagy ködben rossz vágyán mellett vártuk a Szabolcs expresszt. Még szerencse, hogy vonatot is lehet stoppolni, s így fel tudtunk rá szállni. A vonaton Nyíregyháza után ismerősökkel találkoztunk: Csizmadia Valéria vezetésével a Nyíregyházi Tanárképző Főiskola küldöttsége is jött az ünnepre — veszi át a szót **Márton József** a főiskola KISZ-bizottságának titkárhelyettese. Megtudtuk tőlük, hogy már régóta kapudolban állnak az uzgorodiakkal.

Küldöttségünket **V. Nyikolaj-csik**, az egyetem Komszomol-bizottságának titkára várta virággal **Csopon**, ahonnan busszal utaztak az egyetem nyaralójába Szalkára. Délután a városi Úttörőházban műsoron vettek részt a küldöttek. Este persze rögtön megindult a barátkozás, — emlékezik vissza **Gera Zoltán** IV. éves orosz—testnevelés szakos hallgató — s a kaszai egyetemistákkal közösen ke-

restünk fel egy „bünbarlangot”, amiből a barlang, az igazi volt.

A második napon volt az egyetemi Komszomol-szervezet ünnepsége, melyen többek közt **Nagy József** főiskolánk KISZ-bizottságának titkára is felszólalt. A szegedi főiskolások és egyetemisták nevében köszöntötte az ünneplő uzgorodi komszomolistákat, majd ajándékot adott át a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola KISZ-szervezetének nevében a 60. évforduló alkalmából. Este baráti találkozót rendeztek a küldöttek és az uzgorodi egyetem állami-, párt és Komszomol vezetőinek részvételével.

A tisztelettel még emelkedtebbé vált hangulatban már nyelvi problémáinkat is leküzdöttük — idézi fel a friss emlékeket **Jámbrik Zsuzsanna** III. éves magyar—történelem szakos hallgató — és értettük egymást ukránul, oroszul, szlovákul és még magyarul is.

A harmadik nap délelőtti városnézés, délután pedig megbeszélés volt a két intézmény ifjúsági szervezetének kapcsolatteremtéséről. A negyedik nap délelőtti előbb küldöttségünk a csehszlovák határon elbúcsúzott a kassai küldöttségtől, majd **Csopon** elköszönve a vendéglátóktól vonatra ült, s aznap késő este hazaérkezett.

Utunk elérte célját — foglalja össze a látogatás tapasztalatait **Nagy József** a küldöttség vezetője. — Szívélyes fogadtatás után nagyon jó baráti kapcsolat alakult ki a küldöttek és a vendéglátók között, s a tárgyalások is teljes összhangban folytak. Ennek eredményeként novemberre kidolgozzuk egy hosszabb távú kapcsolat keretszerződését, s tavasszal aláírjuk az éves szerződéssel együtt. Terveink közt szerepel jövőre építőtábori, TDK és politikai delegációk cseréje, de a későbbiekben kulturális és sport-küldöttségek utazására is mód nyílik.

Fontos kérdésekről volt szó

Október 20-án rendezték meg a JATE Bölcsészettudományi Karán az ifjúsági parlamentet. **Újszászi Ilona** második éves hallgató elnöki bevezető szavai után **Dr. Csukás István** dékán tartotta meg beszámolóját a legutóbbi ifjúsági parlament óta eltelt időszak eseményeiről, a kar munkájáról, illetve fejlesztési terveiről.

Kiemelte, hogy csökkent az igény az idegen nyelv szakos tanárok foglalkoztatására, s ez az oktatási, képzési munkában is változtatásokat tesz szükségessé. Így például előtérbe kerül a **speciális képzés**, ennek jegyében művésztörténet és könyvtár szak indul a karon, amit a hallgatók harmadik szakként vehetnek fel; új tantárgyakat vezetnek be, s a tervek szerint a közeljövőben spanyol, délszláv, román és török lektor kezd meg munkáját a karon.

Fontos probléma az **oktatás korszerűsítése, a modern technikai eszközök alkalmazása**. Ehhez többek között, szükség lenne a nyelvi laboratórium jobb kihasználására, oktatástechnikai órákra, segédanyagok készítésére, illetve a munka jobb anyagi elismerésére. Ugyanez vonatkozik a jegyzetírásra is, ami a **tankönyv- és jegyzetellátás javításának** egyik alapfeltétele.

Napirenden van a **tanszéki könyvtárak átalakítása**, az integrált történelem szakkönyvtár létrehozása. A tervek szerint az intézeti könyvtárak mellett olvasószobák is lesznek.

Intézkedési tervjavaslatában **Dr. Csukás István** a soron levő feladatok közt jelölte meg az új szakok előkészítését és megindítását, a tolmács — és fordítóképzés beillesztését a kar, a tanszékek munkájába. Hangsúlyozta, hogy szükség van a kari oktatási módszertani korszerűsítésére, továbbá komplex nevelési terv

megvalósítására az oktató-nevelő munkában.

Ezután **Nagy Zsuzsa**, a BTK KISZ-titkára szólt fel. A KISZ-vezetőség nevében javasolta a kar állami vezetésének, hogy jelölje ki az intézkedési terv felelőseit, végrehajtásának határidejét; vizsgálja meg, hogy miért vált lakhatatlanná a Bolyai kollégium, s hogy történt-e valamilyen mulasztás ezzel kapcsolatban. Egyszersmind kérte az új kollégium építkezésének meggyorsítását.

A hallgatók hozzászólásai számos fontos kérdést érintettek, köztük olyanokat is, amelyekre már a dékán beszámoló is utalt. Például a **központi könyvtár** kölcsönzési idejére, az olvasóterem nyitvatartására vonatkozóan. Sérlemeztek, hogy az esti előadások, szemináriumok után már nem lehet könyvet kihozni illetve a könyvtárban tanulni; hogy a külföldi hallgatók nem iratkozhatnak be, s hogy a kölcsönzési tilalom azokra az 1945 előtti kiadású könyvekre is vonatkozik, amelyek több példányban megvannak.

Többen fölvetették a kérdést, hogy **miért nem tanulnak az első évtől kezdve filozófiatörténetet**. Panaszolták, hogy a negyedéven kötelezően választható **speciál-kollégiumok** közül a jelentkezők aránytalansága miatt nem válogathatnak igazán, s mivel ezek az órák egy időben vannak, ha esetleg több téma iránt érdeklődének is, be kell érniük eggyel.

Szó esett arról is, hogy a **szakmódszertan** gyöngesége miatt a hallgatók nem tudják megfelelő szinten továbbadni az egyetemen tanult anyagot; s hogy például az angol—orosz szakosok nem sokat érnek a német órák való hospitálással. **Számos kritikát kapott a Pedagógiai Tanszék** az előadások és a jegyzetek színvonaláról, valamint az évközi és nyá-

ri nevelési gyakorlatok miatt is. (Meg kell jegyezni, hogy a tanszéki választásra illetékes oktatói közül senki sem jelent meg a parlamenten...)

Dr. Katona Péter docens hozzászólásában felhívta a figyelmet, hogy jó lenne, ha az új kollégiumot az egyetemhez közel, nem pedig Újszegeden építenék, hiszen az ide-oda utazgatás napon-ta legalább másfél órát vesz el a hallgatóktól.

Panaszolták a hallgatók, hogy bár a **tanulmányi ösztöndíjak** kategóriáit módosították, a gyakorlati megvalósítás elmaradt. Elhangzott olyan javaslat is, hogy az ösztöndíjkeretek kiutalásánál vegyék figyelembe az előző félév vizsgáinak számát.

Posztívum volt, hogy a kor hallgatói a Bolyai Kollégiumról szólva nem „bünbakt” kerestek. Abból indultak ki, hogy az adott helyzetben legfontosabb az embereség megoldása, az, hogy a bolyaisták egyik kollégiumban se érezzék „számkivetett”-nek magukat. **Kérték, hogy a hallgatói jogszabályokat adják ki**, mindenki számára tegyék hozzáférhetővé; továbbá, hogy a vizsgaidőszakban ne adják ki turistáknak a kollégiumokat.

Szó volt a turkui egyetemmel való féléves diákcseréről, amihez Szegeden pillanatnyilag még az anyagi alapokat keresik.

Ezután **Dr. Csukás István** válaszolt a fölvetett problémákra. **Ígéretet tett, hogy a panaszokat a karon orvosiak, illetve továbbítják az illetékeseknek**. Kifejezte reményét, hogy a realitásérzék, a kritikus szellem az egyetemi parlamenten sem hagyja cserben a kar hallgatóit.

Az utóbbi évek egyik legjobb bölcsészkarai parlamentje az egyetemi parlament küldötteinek megválasztásával ért véget.

F. GY.